

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tyrocinium Artis Oratoriæ Sacræ Et Profanæ

Moine, Joseph

Solodori, 1714

14. Paradigma 8. Amplificationis primamariæ per Collectionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68834)

CAPUT XIV.

Paradigma VIII. Amplificationis primariae per Collectionem.

Pro Festo Paschæ in illud : *Surrexit. Mar. ci. 16. v. 6.*

Argumentum orationis : *Festum Resurrectionis Domini est piis festum Spei & Gaudii.*

I. *PRIMA designatio hujus orationis. Exordium.*

Ecclesia nos hoc festo sæpius ad gaudendum excitat; & quam ob causam? *Propositio.* Hoc Festum piis Festum Spei & Gaudii. *Ratio Propositionis.* Per hoc festum certum sumus de resurrectione mortuorum. *Argumentatio.* Illud festum piis est maxima causa lætitiæ, quod est causa maxima spei. Illud est causa maxima spei, quod fiduciam certissimam præbet resurgendi à mortuis. Illud hanc fiduciam præbet, quo Christus, Caput nostrum, factum ostendit, eam certò futuram. Igitur Resurrectio Christi, quæ de resurrectione nostra certos nos reddit, piis est maxima causa lætitiæ. *Confirmatio rationis, & ejus argumentatio.* Christus surrexit: Igitur nos quoque resurgemus. *Exornatio Confirmationis.* Argumentum. Nemo esset miserabilior christianis, nisi esset resurrectio. *Argumentatio.* Nemo esset miserabilior iis, qui plurima dura faciunt & sustinent propter spem falsam. Nisi esset resurrectio, christiani plurima dura facerent & sustinerent propter

propter spem falsam, Ergo nemo esset miserabilior christianis, nisi esset resurrectio, Epilogus excitat Gaudium per anacephalæosin dictorum. Amplificatio sic instituitur.

II. *Exordium.* Gaudete pii, & exultate! Christus resurrexit à mortuis, unaque fecum vix non sepultam spem & veram gaudii causam iterum exsuscitavit. Gaudete! ita suadet ratio, & vox Ecclesiæ, toties his diebus hortantis identidem repetitis illis verbis: *Hæc dies, quam fecit Dominus; exultemus, & lætemur in ea. Psal. 117. 24.* Quænam verò tam urgens causa lætitiæ, quòd hoc præcipuè Festo toties ad gaudium nos exhortetur? An non major exultationis causa, in Nativitate Domini, quando Deus ac Redemptor noster, &c. Aut in Pentecoste, quando Spiritus divinus gratias suas uberim effudit, & pignus sancitæ inter Deum & humanum genus Pacis datus est? aut in Festo Theophoriæ, quo summum beneficium generi humano concessum, recolitur? Non nego, illis quoque diebus gaudendum; sed illud hodie contendo, *Propositio* Festum Resurrectionis esse piis maximam causam lætitiæ, quia est maxima causa spei, ad quam solidandam, nisi Christus resurrexisset, parum vel ipsius Nativitas, vel Spiritus sancti promissio, vel Mysterii Evcharistiæ institutio conducere potuisset; quemadmodum brevè judicabimus.

Z

III. Con-

III. *Confirmatio. Ratio propositionis, & Soritis, pro ejus argumentatione factæ, 1. Pars.* Summopere lætificat hominem, spes certa proximè obtinendi bonum summi momenti, quod maximè optabat. Sic agricola, captivus, exul, bellis pressi, &c. *2. Pars.* Maximum bonum christianis piè viventibus in altera tantùm vita promissum est, videlicet æterna possessio Dei, &c. Ad hoc ducimur sola fide & spe, quia nondum apparet, per vias spinosas & admodum difficiles. Spes hæc est irrita, si non datur Resurrectio mortuorum. Hæc autem non deberet expectari, nisi Christus resurrexisset, qui totam suam doctrinam in fide & spe resurrectionis ad æternum præmium alterius vitæ fundavit; cujus nisi ex promisso dedisset exemplum, fides & spes ista esset vana. *Quodsi Christus non resurrexit, vana est fides nostra. 1. Cor. 15. 17. 3. Pars.* Quoniam verò Christus, Caput nostrum, resurrexit, nobis quoq; membris suis, certissimam spem resurrectionis contulit. *Nolumus autem vos ignorare, fratres, de dormientibus, ut non contristemini, sicut & ceteri, qui spem non habent. Si enim credimus, quod Jesus mortuus est, & resurrexit; ita & Deus eos, qui dormierunt per Jesum, adducet cum eo. 1. Thessal. 4. 13. Conclusio.* Itaque pii gaudeant, quia spes hæc impleta est, &c.

IV. *Confirmatio rationis. Argumentationis Antecedens.* Haud dubiè vana esset fides & spes nostra

nostra, nisi Christus resurrexisset. Dixit, se esse Filium Dei, & tanquam talis novam Legem instituit, multaque alia docuit, quæ sunt supra naturam & factu difficilia; putà diligendos esse inimicos, portandam cum ipso quotidie crucem, beatos esse voluntariè pauperes, &c. Si in uno fuisset mendax, etiam in aliis fuisset dubiæ fidei, in iis præsertim, quæ suam Legem observantibus promisit. Promisit autem præmia vitæ alterius, non præsentis, sed in hac plurimas tribulationes, &c. Jamverò si altera vita non esset, frustra speraremus promissa. Totum igitur in eo erat, ut Christus factò doceret, mortuos resurrecturos, sicut ipse resurrexisset. Jam fides & spes nostra confirmata est: Christus surrexit, dubitare de hoc non possumus, cum veritatem suæ Resurrectionis, & quòd ipse sit, qui, mortuus nuper, nunc vivat, dictis & factis probavit prolixius, quàm quasvis alias veritates, cum ab hac reliquarum fides penderet. Apparuit variis occasionibus, &c. Servavit plagas etiam in glorioso corpore, eas ostendit, Thomæ palpandas obtulit, ut cognoscatur corpus esse verum, quod circumtulit, non spectrum; manducavit cum discipulis, &c. *Consequens.* Jam itaque certi sumus, nos resurrecturos, certi veram esse ipsius doctrinam, certi bona æterna nos expectare, &c.

V. *Exornatio Confirmationis.* Argumentationis

356 LIB. VI. DE EXERCITIO
Major. Et verò debemus infinitas gratias Sal-
vatori, quòd suo exemplo nos certos resur-
rectionis nostræ reddiderit. Quod nisi præ-
stitisset, verissimum esset illud Apostoli. l. c.
Si in hac vita tantum in Christo sperantes sumus,
miserabiliores sumus omnibus hominibus. Quis
enim illo miserabilior, qui plurima dura fa-
cit & sustinet ob spem falsam? Si quis (quæ
est Christi comparatio de regno, à se promif-
so, loquentis) si quis, inquam, alteri the-
saurum inæstimabilis pretii, in agro delitef-
centem, promitteret ea lege, ut illum diffi-
cili labore, &c. ipsemet effodiat, prius ta-
men omnes suas facultates, licet grandes,
abiiciat, voluptatibus longo tempore sibi in-
terdicat, corpus durè insuper tractet, pa-
rentes & omnia chara deserat, &c. ad illum
acquirendum; si re ipsa nullus esset in agro
illo ejusmodi thesaurus? *Minor.* Nunquid au-
tem tales christiani essent, qui à Christo
prædicta facere juberentur propter spem fal-
sam resurrectionis, & post illam imensorum
bonorum, in cælis obtinendorum, si resur-
rectio nulla esset? Profectò reliqui, à Lege
Christi alieni, longè feliciores essent, utpo-
te qui in hac saltem vita felices viverent,
opibus, honoribus, deliciis, &c. frueren-
tur, dum contrà christiani in ea miseri essent
ob spem inanem, nec quidquam haberent
expectandum in futurum, si nunquam re-
surgeremus. Imò inter ipsos piissimi, qui
se

se in speluncis abduunt, corpus asperius tractant jejuniis, &c, essent ex hoc ipso capite omnium miserrimi, quia duriora &c. propter nihil agerent & paterentur. *Complexio.* Jam ergo non sunt miserabiles, sed felicissimi, quia certi, quod verissima sint, quæ Christus dixit, docuit, promisit, quippe ipsius Resurrectione comprobata. Rem antea incredibilem & naturæ vires excedentem, à cujus eventu cæterorum fidem suspendit, factò præstitit, à mortuis resurgens. Vera sunt, quæ dixit; quæ pollicitus est, evenient. Resurgemus & nos ad gloriam, eamque tantò ampliorem, quantò duriora pro ipso passi fuerimus, aut majora fecerimus. Fides nostra certa, spes stabilita est.

VI. *Epilogus.* Gaudete itaque virtutis studiosi! &c. Sed quia jam certi estis de parato vobis regno, pugnate, quod ex parte vestra requiritur, ut illud vi consequamini. In agro Ecclesiæ thesaurus infinitorum bonorum defossus est; laborate strenuè, vincendo pravas cupiditates, edomando carnem, fugiendo voluptates, spernendo honores, &c. ut illum pro vobis eruatis. Qui fodere jussit, vires dabit impigrè laborantibus, &c.

CA-